

Памукът е пренесен в Европа от арабите през IX. вѣк. У нас това полезно растение намери добра почва за развиване в южните предѣли на царството ни: Хасковско, Ст. Загорско, Пловдивско по долината на р. Струма — Св. Врачко, Петричко пѣкъ и по надолу в южните предѣли на Македония.

Срѣдният добивъ отъ единъ декарь е 30—40 кгр. памукъ — влакно и 60—80 кгр. семе. В последните нѣколко години в България се увеличи много памучното производство. Българският памукъ вече задоволява нуждите на вътрешния пазаръ, а може би ще имаме памукъ и за износъ в чужбина. За обработката на памука има вече и голѣми фабрики, едни за приготвяване на памучната прежда — първата памучно предачна фабрика е в гр. Варна, а други за тъкане на различни памучни платове: хасета, американи, басми и какво ли не още.

Памукът има голѣмо значение и при приготвяване на хартията, което скоро ще се наложи като нова българска индустрия.

Памукът е нуженъ и в медицината, а така сжщо и при изработване на избухливи вещества.

Памукът ще има да играе голѣма роля в нашето национално стопанство и индустрия.

ТЮТЮНЪ

Историята на тютюна е голѣма. Много предания, много легенди сж разказвани и преразказвани за тази „чудотворна билка“, както сж казвали на тютюна, когато за пръвъ пжтъго пренесли в Европа. Тютюнът е американско растение. Презъ 1492 год., когато смѣлиятъ испански мореплавателъ, Христофоръ Колумбъ, дирейки най-прѣкия пжтъ за Индия, се натъкна на групата Антилски острови, стана известно и „чудотворното“ растение — тютюнъ. На островъ Куба, единъ отъ най-голѣмитъ измежду антилските острови, нѣкои отъ моряците на Хр. Колумба, когато изследвали острова, срѣщнали мѣстни туземци, които пушили нѣкаква трева, увита на дълги трѣбички, а други постоянно дѣвчели листа отъ тази трева. Споредъ едни, тѣзи тлѣещи трѣбички мѣстните жители наричали tabagos. Табакос'итъ наподобяватъ сегашните пури (специално обработени тютюневи листа,